

165e BIJeenkomst van de Raad
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
GEHOUDEN TE BRUSSEL OP 20 EN
21 SEPTEMBER 1971.

1. Voorlopige agenda (dok. 1771/71)

Goedgekeurd met dien verstande dat de budgettaire punten 's-middags in een aparte vergadering zullen worden besproken, die echter deel uitmaakt van de 165e gewone Raadszitting.

2. Lijst van A-punten (dok. 1772/71, 1816/71 en 1818/71)

Goedgekeurd.

Minister Schumann kreeg de gelegenheid om onder dit agendapunt gewag te maken van het door president Pompidou genomen initiatief met betrekking tot het misbruik van verdovende middelen. Op dit gebied diende in Europa een coördinatie te ontstaan. De kwestie was nu in het kader van de Zes aan de orde gesteld, maar ook Groot-Britannië moest erbij worden betrokken. Hetzelfde was eventueel mogelijk voor de andere kandidaat-lidstaten, maar de samenwerking diende tenminste in het begin ook weer niet te veel staten te omvatten. Het was niet de bedoeling om te komen tot een vorm van regionale samenwerking, die in de plaats zou komen van vormen, waarin thans de bestrijding wordt bestudeerd of uitgevoerd. De minister noemde in dit verband de Raad van Europa en ook Interpol benevens het comité voor misbruik van verdovende middelen. Al het bestaande diende te worden gehandhaafd, maar in het kader van de Zes + Engeland werd op een aantal praktische punten een uitwisseling van gegevens, een gemeenschappelijk studie en een coördinatie voorgesteld, namelijk:

- Op het gebied van de bescherming van de volksgezondheid;
- Op het gebied van de opvoeding en het onderwijs;
- Op het gebied van de strafmaatregelen;
- Op het gebied van de harmonisatie van wetgeving.

Men eerste fase van het initiatief had bestaan uit het richten van persoonlijke brieven aan de diverse staatshoofden en regeringsleiders.

Een tweede fase zou kunnen bestaan uit het aanwijzen door elk der betrokken landen van een ambtenaar, bevoegd om het contact over dit onderwerp met de Franse kontaktman te onderhouden. Vervolgens zouden een viertal commissies worden gevormd, die studies op de vier genoemde gebieden tot stand zouden moeten brengen.

In een derde fase zou op een bijeenkomst van hoge ambtenaren een synthese worden gemaakt van de vier rapporten.

Een vierde fase zou gevormd worden door een bijeenkomst van ministers. Deze bijeenkomst zou vervolgens ieder jaar moeten plaats vinden.

De Franse regering is gaarne bereid als gastheer op te treden. Minister Schumann kenschetste het initiatief als noodzakelijk ter bestrijding van ontwikkelingen die de kracht en het moreel van de jeugd in onze landen kunnen aantasten.

De Commissie juichte het initiatief van de Franse president toe.

Italië, België Duitsland en Luxemburg reageerden positief en gingen ook akkoord met de thans gegeven konkretisering der Franse plannen.

Ook staatssecretaris Westerterp getuigde van de grote belangstelling in Nederland voor het Franse initiatief. De huidige verklaring bevatte de verduidelijkingen, waarom van Nederlandse zijde in het antwoord aan de president is gevraagd. Nederland wenst de reeds ondernomen activiteiten op het gebied van de bestrijding van het ⁱⁿmisbruik van de verdovende middelen voort te zetten, maar wil ook het kader van de Gemeenschap hieraan zoveel mogelijk medewerken. In dit licht zal de Nederlandse regering de huidige Franse verklaring welwillend bestuderen om op zo kort mogelijk termijn een reactie te geven.

3. Amerikaanse maatregelen. (dok. R/1787/71, R/1776/71 en R/1782/71)

President Moro zette in een uitvoerige inleiding uiteen welke inspanningen het voorzitterschap zich heeft getroost om een gemeenschappelijke houding ten opzichte van de Amerikaanse maatregelen te bereiken. Zijn konklusie was dat de Gemeenschap in het komende jaar de prioriteit moet geven aan positieve ontwikkelingen op twee gebieden n.l. de opbouw van de economische en monetaire unie en daarnaast de uitbreiding met name de ondertekening van het toetredingsverdrag.

De president van de Commissie bracht het volgende naar voren:

1. De Amerikaanse maatregelen dienen te worden bezien in verband met elkaar, aangezien er een cumulatieve werking van uit gaat.
2. De maatregelen zijn in strijd met het GATT.
3. De maatregelen staan niet in adequaat verband met de werkelijke problemen van de Amerikaanse B.B. en leggen een disproportioneel aksent op het gewicht van de invoer in verband met de Amerikaanse economische moeilijkheden.
4. De maatregelen bemoeilijken derhalve het vinden van een realistische oplossing met name door middel van het realigneren der wisselkoersen.
5. De Gemeenschap moet niet dreigen met retorsie maatregelen, maar aan de andere kant kan het nodig zijn om bepaalde compensatoire maatregelen te nemen. Die zouden dan een communautair karakter moeten dragen. De EEG dient overigens de rechten ex art. XXIII GATT te reserveren.
6. De Gemeenschap maakt zich ernstig bezorgd over de gevolgen voor de ontwikkelingslanden mede gezien de besluiten inzake de algemene tariefpreferenties.
7. De maatregelen betekenen moeilijkheden ook op intern gebied met name voor de landbouw van de EEG. Door een versterking dienen wij deze te overwinnen en daarvoor is een konkreet aktieprogramma nodig.

Commissaris Dahrendorf gaf een nadere toelichting op deze verschillende punten, waaraan moge worden ontleend dat het cumulatief effect der Amerikaanse maatregelen ongeveer een verdubbeling van de protektie tegen de invoer zou inhouden.

Minister Schumann had begrip voor de eerder gehouden uiteenzettingen maar betwijfelde het nut van pogingen om nog iets toe te voegen aan de konklusies in de Raad bereikt op 13 september j.l.

Minister Zagari onderstreepte het belang van de bepaling van een gemeenschappelijke strategie en natuurlijk ook van een gemeenschappelijk optreden in de verschillende kaders, waar thans besprekingen over dit onderwerp worden gevoerd. Een krisis dient echter te worden vermeden.

Staatssecretaris Emde sloot zich aan bij de Franse opmerkingen en voegde hier nog aan toe dat eventuele kompensatoire maatregelen een kommunautair karakter dienen te hebben.

Minister Harmel wenste dat de Amerikaanse maatregelen worden bezien in hun algemene politieke kontekst. Zijn konklusie was dat we moeten besluiten tot een intensivering van de opbouw der economische en monetaire unie en verder diepgaande analyse der maatregelen tot stand moeten brengen. Dit zou kunnen in een Raad in november met de ministers van B.Z., van E.Z., van Landbouw en Financiën. Vervolgens kon het vooruitzicht van een topkonferentie, die goed ware voor te bereiden, onder ogen worden gezien.

Minister Thorn onderschreef zowel de Franse als de Belgische benadering.

Staatssecretaris Westerterp was het ermee eens, dat de Gemeenschap thans niet eenzijdig tot vergeldingsmaatregelen moet overgaan. Een handelsoorlog zoals deze zich in de dertiger jaren heeft voorgedaan, betekent een grote schade niet slechts voor Nederland of de EEG maar voor de gehele wereldeconomie. Het effect in de V.S. zal trouwens minder groot zijn, aangezien de in- en uitvoer aldaar van relatief minder belang zijn voor de ekonomie. Een retaliatie is derhalve op dit moment niet op zijn plaats. Inmiddels moet de Raad de situatie blijven volgen en de sektoriele analyse moet worden ver-

diept. Eventuele maatregelen van de EEG dienen een communautair karakter te hebben. Overhaasting dient te worden vermeden. De Commissie zou moeten nagaan welke thema's in de toekomstige discussie moeten worden opgebracht. De V.S. toont thans weinig initiatief, maar de EEG kan niet overal neen op blijven zeggen. Een bespoediging van de vorming van de economische en monetaire unie zou voor de EEG een "fuite en avant" inhouden. Het was de vraag of allen bereid waren de institutionele implicaties hiervan te aanvaarden.

President Moro konkludeerde dat de Raad zijn studie der Amerikaanse maatregelen heeft voortgezet en de slotsom van de vergadering van 13 september j.l. heeft bevestigd. In dit verband is de ernstige bezorgdheid van de EEG uitgesproken over de uitwerking der maatregelen op het wereldhandelsverkeer, dat harmonisch en evenwichtig moet blijven verlopen en waaraan de ontwikkelingslanden in stijgende mate deel moeten hebben. Een versterking van de innerlijke samenhang van de EEG is in deze situatie nodig met name op het gebied van de opbouw der economische en monetaire unie. De analyse en de beoordeling der situatie moet worden voortgezet mede in contact met name met de kandidaat-lidstaten.

4. De neutralen (dok. int. 543).

- a. Evolutief karakter: de door de PV's opgestelde tekst is aanvaard waarbij de meeste delegaties een voorkeur voor opname in de preambule hebben uitgesproken. Frankrijk wenste een beslissing hierover uit te stellen.
- b. Harmonisatie: Commissaris Deniau zette de bezwaren van zijn instelling uitvoerig uiteen. De andere delegaties hadden hiervoor begrip maar hielden vast aan de overeengekomen tekst. Hieraan is nog toegevoegd dat de autonome beslissingsbevoegdheid een zeer belangrijke kwestie is en dat de Commissie op dit vraagstuk in de loop van de onderhandelingen kan terugkomen, wanneer deze bevoegdheid naar haar opvatting in gevaar komt.

- c. Revisie: op deze kwestie zal op Nederlands voorstel worden teruggekomen als een beter overzicht over het geheel van de regeling is bereikt.
- d. Origine-regeling: België heeft het standpunt der anderen overgenomen.
- e. Consultaties Kandidaatlanden: aangezien het mandaat in oktober tot stand moet komen dienen deze binnenkort plaats te hebben.
- f. Overige punten: de overige kwesties zullen door de PV's nader worden uitgewerkt. Van Nederlandse kant is nog eens de wens uitgedrukt dat ook de landbouw in de regeling wordt betrokken. Italië heeft dit gesteund en hieraan het sociaal beleid toegevoegd.

5. Toetredingsonderhandelingen.

a. Vorbereiding 10e ministeriële zitting VK.

1. De agenda als vervat in dok. intern 546 werd goedgekeurd.
2. Institutionele problemen (dok. int. 544)

De resultaten vermeld in dok. int. 544 werden door de Minister-raad aanvaard. Over de nog openstaande punten werd als volgt beslist:
- stemverhouding EGKS-Raad (art. 28 lid 3 EGKS-Verdrag)-

De vijf andere lidstaten eisten instemming van alle lidstaten die 1/8 van de produktie leveren. De Commissie en Nederland hadden zich tot nog toe verzet om het aantal van twee grote producenten-landen in bedoeld artikel te wijzigen. Staatssecretaris Westerterp voerde aan dat het om een uitzonderingsgeval gaat dat in de praktijk bijna nooit speelt. Het integraal handhaven van de opzet van het EGKS-verdrag zou de andere lidstaten dan ook weinig moeilijkheden kunnen opleveren. De verzwakking van de beslissingsvaardigheid van de EGKS-Raad wordt volgens de staatssecretaris toch al een feit: onthouding zal unanimitieit in de weg staan en de meerderheid van 5/6 wordt verzwaaard tot 9/10. Nadat de Commissie als kompromis bereid was drie grote producentenlanden te aanvaarden stemde ook Nederland in met dit kompromis.

- Duur voorzitterschap -

Besloten werd vast te houden aan de termijn van zes maanden.

- Aantal vice-voorzitters Commissie -

Overeenstemming werd bereikt over het opvoeren van het aantal vice-voorzitters tot vijf.

- Direktie Europese Investeringsbank -

De drie kleine toetreders willen een vijfde vice-president van de EIB kunnen benoemen. Vooral Frankrijk opperde hier ernstige bezwaren tegen, gebaseerd op redenen van efficiency. De Beneluxlanden steunden het verzoek tot uitbreiding van de direktie; Duitsland en Italië wilden zich niet daartegen verzetten. De zaak werd verwezen naar de PV's, alwaar, naar gehoopt wordt, Frankrijk zijn bezwaar zal kunnen intrekken.

b. Visserijvraagstukken VK (dok. int. 545)

In de eerste ronde van de discussie herhaalden Italië en België hun kompromisvoorstellen die beide uitgingen van een in beginsel onaangetast laten van de marktordeningen voor vis. Een speelmogelijkheid voor de 3 tot 6-mijlzone wordt evenwel toegelaten. Leidende gedachte hierbij was dat men ook voor dit punt het acquit communautaire niet wil aantasten.

Nederland onderstreepte dit laatste argument en wilde alleen voor de toetreders tijdelijke uitzonderingen toelaten. Het VK-voorstel voor een status quo is evenwel onaanvaardbaar. Evenals Duitsland toonde Nederland zich bereid de Belgische en Italiaanse kompromisvoorstellen nader te bestuderen.

Frankrijk refererend aan het besluit van de konferentie met het VK op 23 juni, steunde het Commissievoorstel (I/111/71). Dit voorstel voorziet in derogatie in tijd en in zones en zou voor de hele vergrote Gemeenschap moeten gelden. Nadat enkele delegaties hadden beklemtoond dat een nieuwe regeling geen achteruitgang voor de eigen vissers mag betekenen kwam de Commissie met een nieuw officieus voorstel gebaseerd op het idee dat de nieuwe regeling gestoeld moest zijn op een nieuw evenwicht, te weten tussen de Zes en tussen de Tien.

Nederland stelde dat hoe dan ook traditionele rechten moeten blijven bestaan. België uitte zich in gelijke zin, maar Frankrijk reserveerde zijn standpunt over het vereiste evenwicht tussen de huidige lidstaten. Nederland gaf daarop te kennen geen standpunt te willen bepalen zolang Frankrijk deze reserve niet opheft.

Vervolgens gaf de Commissie een tweede werkdokument uit, dat niet wil vooruitlopen op de regeling met Noorwegen. De tekst van dit papier luidt; quote:

1. Conformément à la décision du 23 juin 1971, une adaptation du règlement no. 2141/70 en ce qui concerne les limitations temporaires à l'accès aux zones côtières, doit être recherchée dans le cadre de l'élargissement.
2. Cette adaptation comportera, dans le respect des principes et des objectifs déjà retenus entre les Six, un même régime pour les Etats membres actuels et pour les nouveaux Etats membres.
3. Ce régime devra prévoir, compte tenu des droits traditionnels, des dispositions en ce qui concerne les étapes et les zones notamment en fonction des conditions de pêche, et permettre d'établir un nouvel équilibre global satisfaisant tenant compte des intérêts légitimes de chacun des pays membres, ancien et nouveaux. unquote.

Gezien de haast die geboden is met de afwikkeling van dit probleem gingen alle lidstaten er na enige diskussie mee akkoord dat dit een intern stuk is op basis waarvan de PV's verder zullen werken (werkrichtlijn). De voorzitter wil in de konferentie met het VK van 9 november a.s. definitieve voorstellen doen over de visserijrechten.

6. Rechtstreekse verkiezingen van het Europese Parlement. (dok. R/1525/71)

De voorzitter verzocht elke delegatie zich uit te spreken over de drie problemen, vervat in dok. R/1525/71.

Ambassadeur Boegner stelde dat direkte verkiezingen een wezenlijke wijziging zullen betekenen van de bestaande institutionele verhoudingen. Zij houden een versterking in van de positie van het

Parlement en zijn alleen aanvaardbaar als daartegenover zal staan een Europese regering. Hij verwees terzake naar de ideeën daarover, ontwikkeld door de Franse President. Voorts leek het niet opportuun om nog vóór de toetreding deze zaken te beslissen. Tot slot stelde ambassadeur Boegner dat direkte verkiezingen naar Frans oordeel impliceert een volledig evenredige vertegenwoordiging, m.a.w. elke parlementarier zal een gelijk aantal kiezers vertegenwoordigen.

Alle overige delegaties spraken zich uit voor het houden van direkte verkiezingen, het verdubbelen van het aantal parlementariërs, een vertegenwoordiging van de lidstaten in het Parlement deels volgens de bestaande sleutel en deels volgens het evenredigheidsbeginsel en een konventie dat niet een overgangsperiode maar wel een revisieklausule zal bevatten om rekening te houden met de politieke ontwikkeling van Europa.

Staatssekretaris von Braun erkende wel dat de toetreding en de door de Franse president ontwikkelde ideeën nieuw licht werpen op de verkiezingen, maar geen prealabelen mochten vormen. Voorts stelde hij nadrukkelijk dat een konventie met een revisieklausule niet strijdig is met het verdrag, zoals gesteld van Franse zijde.

Ambassadeur van der Meulen achtte het niet realistisch te veronderstellen dat de rechtstreekse verkiezingen voor de toetreding gerealiseerd zouden kunnen worden. De vertegenwoordiging, deels via een vaste sleutel en deels via het evenredigheidsbeginsel, zou in de toekomst de ontwikkeling van een kamer der Staten en een kamer der volken mogelijk maken.

Staatssekretaris Westerterp prees zich gelukkig deze materie thans in de Raad te mogen behandelen na vele jaren geleden op ambtelijk niveau in de groep Dehousse te hebben meegewerkt aan het ontwerp van het Parlement. Hij bestreed de Franse opvatting dat er sprake zou zijn van een omwenteling van het institutionele evenwicht. Dit was uitdrukkelijk gewild en voorzien in art. 138, dat dan ook geen nadere voorwaarden stelt. Bovendien is de Commissie thans reeds een interlocuteur valable en zal ook in de toekomst de kern zijn, van waaruit een Europese regering gevormd kan worden. Gezien

het tijdsverloop, gezien de resoluties van het Europese Parlement en gezien de initiatieven in de nationale parlementen tot het houden van nationale verkiezingen voor het Europese Parlement, is het dringende noodzaak voortgang te maken. Zelfs al kwam er thans een politieke overeenstemming tot stand dan zouden de eerste verkiezingen toch eerst na de toetreding gehouden kunnen worden, rekening houdend met de termijnen van redactie, ratifikatie etc. De toetreding dient derhalve deze zaak niet te vertragen. De kandidaatlanden hebben art. 138 aanvaard en eigenlijk behoort de uitvoering daarvan nog tot de "achèvement". Ook hij kon zich aansluiten bij het Italiaans-Duitse kompromis inzake de vertegenwoordiging.

Ambassadeur Dondelinger en staatssekretaris Pedini sloten zich geheel aan bij het betoog van staatssekretaris Westerterp. Staatssekretaris Pedini onderstreepte nogmaals de vicieuze cirkel van de Franse delegatie niet te aanvaarden.

President Malfatti hield een krachtig pleidooi voor het houden van rechtstreekse verkiezingen, waarbij hij zich geheel aansloot bij en overnam de argumenten van de vijf delegaties. Ook de Commissie is voorstander van een uitbreiding van de bevoegdheden van het parlement en zal daartoe het indienen van voorstellen overeenkomstig de afspraak van april 1970 bespoedigen; ook de Commissie is voorstander van een werkelijke Europese regering; maar thans is niet art. 236, dit is verdragswijziging, doch art. 138, d.w.z. een bestaande verplichting om te komen tot rechtstreekse verkiezingen aan de orde. De voorzitter besloot de discussie met de mededeling dat hij een en ander zou bespreken met de voorzitter van het parlement, waarna dit onderwerp opnieuw op de Raadsagenda zal geplaatst worden.

7. Vaststelling ontwerp aanvullende begroting no.1 voor 1971 en ontwerp-begroting 1972 van de Europese Gemeenschappen.

(dok.R/1787/71)

a. Kredieten welke in 1972 niet tot betalingen leiden.

Een langdurige discussie omtrent het invoeren van het onderscheid tussen "crédits d'engagement" en "crédits de paiement" werd uiteindelijk afgesloten met het besluit althans in het budget voor 1972 het gehele bedrag van 285 RE voor de afdeling Oriëntatie in Kredieten op te nemen. De Franse, Belgische en Duitse delegaties, welke het meest hadden aangedrongen op het invoeren van genoemd onderscheid, namen genoegen met de volgende verklaringen in het proces-verbaal:

1. "En dehors des ressources propres qui sont mises automatiquement à sa disposition conformément au règlement 2/71 du Conseil du 2 janvier 1971 portant application de la décision du 21 avril 1970 en matière de ressources propres et notamment de son article 9 point 1, la Commission procédera mensuellement à l'appel des contributions des Etats membres au budget 1972 en fonction des besoins de trésorerie découlant de l'exécution du budget.
2. Les délégations invitent la Commission à tenir compte, dans le cadre des délibérations sur le nouveau règlement financier, du vœu tendant à répartir les crédits inscrits au budget en autorisations d'engagement et de paiement et à soumettre au Conseil une proposition sur ce point, afin que le Conseil puisse prendre une décision au sujet du règlement financier avant le 31 mars 1972 afin de pouvoir la traduire dans une décision budgétaire appropriée.
3. La proposition ci-dessus répond seulement à des préoccupations d'ordre budgétaire. En la formulant, les délégations n'entendent remettre en cause aucune des décisions ou des engagements déjà pris par le Conseil dans le cadre des politiques communes!"

Hoewel de Nederlandse en Luxemburgse woordvoerders geen sterke behoefte gevoelden aan deze tekst, aangezien de situatie hen duidelijk genoeg voorkwam, hadden zij tegen opname ervan geen bezwaar. De Italiaanse delegatie handhaafde haar standpunt als beschreven in het dokument.

b. Transformaties binnen de carrière.

De Belgische delegatie kon zich neerleggen bij het standpunt van de vijf anderen, maar bleef van mening dat de uitvoering die werd gegeven aan het streven naar een verhouding 50/50, thans te weinig pragmatisch was aangepakt. Naar haar mening was door de versterking van het personeelsbestand de behoefte aan hogere graden in de carrière voor het ogenblik ruimschoots gedekt.

c. Kredieten.

- Art. 262: studies en enquetes met communautair karakter

Besloten werd het krediet op 610.000 RE te handhaven waarbij een prejuge favorable werd uitgesproken voor eventuele kredietoverschrijvingen in de loop van 1972.

- Post 3131: deelname EEG aan administratieve kosten voortvloeiende uit de toepassing van het internationale akkoord van 1963 terzake van olijfolie.

De Nederlandse en Duitse delegaties hieven hun wachtreserves op.

- Art. 355: communautaire akties ter verbetering van de veiligheid en hygiene bij de bevolking en op het werk.

Besloten werd 170.000 RE in art. 980 onder te brengen. Hier- van kan na een principe-besluit van de Raad terzake van de mededeling van de Commissie over dit onderwerp een bedrag naar art. 355 worden overgeschreven. Met name de Duitse delegatie benadrukte dat deze oplossing op geen enkele wijze het Raadsbesluit kan prejudiceren.

- Art. 432 t/m 435: Europese scholen van Mol, Varese, Karlsruhe en Bergen.

De Franse delegatie handhaafde haar verzet tegen het opnemen van deze artikelen hetgeen zij als een wijziging van de nomenclatuur beschouwde. Zij was van mening dat deze zaak bij de herziening van het financiële reglement diende te worden geregeld. Zij was echter bereid zich terzake van de inschrijving van deze kredieten te laten overstemmen. De Belgische delegatie kon na ruggespraak akkoord gaan met de inschrijving van deze kredieten op voorwaarde echter dat zulks het komplementaire karakter van deze scholen t.o.v. de centra niet zou wijzigen. Hierdoor was het mogelijk deze scholen in de huishoudelijke begroting onder te brengen.

- Titel 5: Europees Sociaal Fonds.

Omtrent de in te schrijven kredieten werd een zeer moeizame discussie gevoerd waarbij de Italiaanse delegatie zich uit politieke motieven achter het standpunt van de Commissie schaarde.

Dankzij de houding van de Nederlandse delegatie was het mogelijk dat de Franse, Belgische en Duitse woordvoerders zich uiteindelijk bereid verklaarden hun restriktieve standpunten te verlaten en tot een kompromis te komen. Op art. 500 zal thans worden ingeschreven een bedrag ad 7,5 miljoen RE en op art. 510 35 miljoen RE, waarbij de delegaties zich bereid verklaarden het verloop van de feitelijke uitgaven tegen eind mei 1972 opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen en daaruit eventueel tot een aanvullende begroting. De Italiaanse delegatie kon noch instemmen met dit besluit, noch zich van stemming onthouden, ondanks zware aandrang van de Franse, Duitse en Belgische delegaties. Zij liet zich uiteindelijk overstemmen. De Duitse staatssekretaris Ehnde maakte aanmerking op het niveau van de Italiaanse delegatie. Terwijl aan de zijde van de delegaties die concessies moesten doen, staatssekretarissen aanwezig waren, was Italië vertegenwoordigd door een niet-politieke

persoon, hetgeen ertoe leidde dat de concessies van de andere kant moesten komen. De heer Macchia repliceerde dat hij bereid was een meerderheidsbesluit te respekteren.

- Titel 8: EOGFL, afd. Orientatie.

De Commissie was het geheel eens met de vijf delegaties dat zo spoedig mogelijk tot een uitsplitsing van de kredieten moest worden gekomen, en verklaarde zich bereid daartoe over te gaan zodra zij in het bezit zou zijn van de nodige gegevens.

8. Begroting Economisch en Sociaal Comité voor 1972 (dok.R/1779/71)

Alle delegaties gingen akkoord met het "hors cadre" plaatsen van de sekretaris-generaal. Vanwege de tegenstemmen van de Duitse en Belgische delegaties kon wat betreft de aangevraagde 2A2 en 2A3 niet tot een meerderheid worden gekomen, ook niet over het Franse kompromis voorstel om 1A2 en 1A3 toe te kennen. De voorzitter van het comité, de heer Kuipers, drong verder niet aan.

De transformaties van 1A5 in A4 en 1C3 in C1 werden onder Belgische onthouding goedgekeurd. Wat betreft de verhoging van de dagvergoeding van de leden van het Comité zal een onderzoek plaatsvinden, als besloten in het Comité van PV's.

9. Voorstel voor reglement inzake fraudes (dok. R/1536/1/71)

De behandeling hiervan werd uitgesteld. Het voorstel van de Commissie om het reglement reeds thans goed te keuren met uitzondering van het omstreden artikel, werd afgewezen.